

تعامل/ قاعده علم ساختی (ش.ش)

تعامل علم ساختی (ش.ش) هر گونه تاثیر و تاثر میان دو یا چند مفهوم که به مفهوم یا مفاهیم تازه بیانجامد، تعامل علم ساختی است.

قاعده علم ساختی: هر قاعده ای که از احوال و رفتار توالد و تناصل یک یا چند مفهوم علمی گزارش کند، قاعده ای علم ساختی است.

به عبارت دیگر قاعده علم ساختی، بیان فرآیندی قابل پیش بینی است که احوال گوشه و کنار سپهر معرفت (مانند تحولات و ثباتات و ...) را توضیح می دهد. علم منطق، فلسفه علم و علوم ادراکی و مانند آن محل مناسبی برای رصد این قواعد هستند. اما مستندات فراتر و بیشماری برای این تعامل و قواعد هست.

دو مفهوم یا دو شاخه‌ی علم در شرایطی که از هم منزوی باشند تعامل علم ساختی چندانی ندارند. وقتی علوم همیگر را استنطاق کنند و مثلا در دانش سرا ارتباط مسالمت آمیز داشته باشند، تعامل علم ساختی شکل می گیرد.

نزاع و تکفیر، دیدگاهی مانند مکتب تفکیک و... تعامل علم ساختی نیست. زیرا حقیقت متناقض و تکفیر کننده بعضی بعضی دیگر را نیست. طور کلی می توان گفت هر جا علمی متولد شود (چه تولد تاسیسی یا تولد به جهت تجربه‌ی آموختن) پایی یک تعامل و یک قاعده‌ی علم ساختی در میان است. گاه این تعامل میکروسکوپی و گاه ماکروسکوپی است. تولید و تولد علوم میان رشته ای با تعامل علم ساختی در هم عجین و یکی موجب دیگری است. مثلا شیمی و زیست شناسی، بیوشیمی را موجب شده اند. علم دانشسرایی همواره یک نهاد و یک پدیده‌ی اجتماعی هم هست.

مثال:

مباحث زیبایی شناسی می تواند با علم فصاحت و بلاغت و فن بیان تعامل علم ساختی داشته باشد یا نداشته باشد. پس ممکن است مفسر در توضیح جنبه‌های بلاغی آیات قرآن با زیبایی شناسی محدود به وجوده بلاغی تفسیر و استفسار کند و نیز ممکن است با استفاده از حجم گسترده‌ی مباحث زیبایی شناسی که امروز در سپهر معرفت وجود دارد این کار را صورت دهد.

روان شناسی می تواند با معارف قرآنی بطور دو سویه تعامل علم ساختی داشته یا نداشته

باشد.

گاهی تعاملات علم ساختی پیچیده تر است. بویژه اگر میان علم و عالم قایل به تقلیل (تحول همسانی بنیادین) یکی به دیگر باشیم. یا پدیده های اجتماعی و مانند آن را علت مباشر این تعامل بدانیم (این نگاه اعمی توصیه نمی شود مگر برای کسی که حکمت متعالیه بداند)

مثال:

تدبر در آیات ^۹ افزایش معرفت الله // ^۹ نگاه مدبرانه و متفکرانه در آیات الهی به شناخت بهتر خداوند منجر میشود.

و من يتق ^{الله} يجعل لـه فرقـانا نوعـی تعـامل علم سـاختـی بـین مـتعلـم و عـلم اـست.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُواٰ سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَنْذَرْتَهُمْ أُمُّ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ خَتَّمَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَعَلَىٰ سَمْعِهِمْ وَعَلَىٰ أَبْصَارِهِمْ غِشَاؤهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ... يـک قـاعـدـهـی عـلم سـاختـی اـست.

سأصرف عن آياتي الذين يتکبرون في الأرض بغير الحق) من آن کسانی را که در روی زمین به ناحق تکبر می ورزند از ذکر آیاتم محروم می سازم//اعراف //۱۴۶

و اذا قيل لهم اتـبعـوا ما انـزلـ الله قالـوا بل نـتـبعـ ما الفـيـنا عـلـيـهـ آـبـائـنا اوـلـاـ کـانـ آـبـاؤـهم لا يـعقلـونـ شيئاـً لا يـهـتـدونـ) و هـنـگـامـیـکـهـ بـهـ آـنـهاـ گـفـتـهـ مـیـ شـودـ اـزـ آـنـچـهـ خـداـونـدـ نـازـلـ کـرـدهـ اـسـتـ پـیـروـیـ کـنـیدـ مـیـ گـوـینـدـ ماـ اـزـ آـنـچـهـ پـدرـانـ خـودـ رـاـ بـرـآنـ یـافـتـیـمـ پـیـروـیـ مـیـ کـنـیـمـ . آـیـاـ مـگـرـ نـهـ اـیـنـسـتـ کـهـ پـدـرـاـشـانـ چـیـزـیـ رـاـ درـکـ نـمـیـ کـنـدـ وـ هـدـایـتـ نـیـافـتـهـ بـوـدـنـدـ//بـقـرـهـ //۱۷۰

وَ كَآيِنٌ مِنْ آيِهِ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَمْرُونَ عَلَيْهَا وَ هُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ) چـهـ بـسـیـارـ نـشـانـهـ هـایـیـ درـ آـسـماـنـهاـ وـ زـمـینـ وـجـودـ دـارـدـ کـهـ اـیـنـانـ بـرـ آـنـهاـ گـذـرـ مـیـ کـنـدـ وـ اـزـ آـنـ روـیـ مـیـ گـرـدـانـدـ//یـوسـفـ //۱۰۵

تعـاملـ کـافـیـ ^۹ رـشـدـ عـلـومـ // هـرـ گـاهـ مـیـانـ عـلـومـ تعـاملـ کـافـیـ باـشـ عـلـومـ رـشـدـ مـیـ کـنـدـ.

تخلق عالمان + مباحثه ^۹ متواضعانه ^۹ رـشـدـ عـلـمـ // هـرـ گـاهـ عـالـمـانـ عـلـومـ متـقـیـ وـ مـتـخلـقـ باـشـندـ وـ درـ کـنـارـ هـمـ مـتوـاضـعـانـهـ بـهـ تـعـلـیـمـ وـ تـعـلـمـ بـپـرـداـزـنـدـ عـلـومـ مـبارـکـ وـ گـسـترـدـهـ وـ مـفـیدـ مـیـ شـودـ وـ ...ـ

تکـبـرـ +ـ کـوـشـشـ بـرـایـ اـدارـکـ ^۹ سـلـبـ توـفـيقـ// هـرـ گـاهـ مـسـتـکـبـرـانـ مـسـلـطـ بـرـ عـالـمـ شـونـدـ وـ عـالـمـ رـبـانـیـ بـرـ کـنـارـ باـشـ کـاخـ عـلـمـ سـرـنـگـونـ مـیـ شـودـ.

هرـ گـاهـ مـتـعـلـمـ بـاـ تـضـرـعـ وـ اـخـلاـصـ مـطـلـبـیـ عـلـمـیـ رـاـ طـلـبـ کـنـدـ اـحـیـانـاـ بـهـترـ اـزـ آـنـ نـصـیـبـشـ مـیـ شـودـ

علوم منزوی با هم تعامل تولید علمی ندارند

تحولات معرفتی همه میتوانند معلول تعامل علم ساختی باشند.

همه از دور یا نزدیک به قواعد علم ساختی اشاره دارند و همه مطلوب فلاسفه علم آند.

آیا بهتر نیست تعامل علم ساختی را به تعامل مفاهیم و علوم محدود کنیم و ان را از پدیده های دیگر مانند عالم، شرایط زیستسازه ای جدا کنیم؟

تمیزکاریتوسط همکار افتخاری: فاطمه ترابی